

ПАГОНІ

Рэгіональны агляд: Беласток — Горадня — Вільня Заснавана ў 1920 г.

№ 2 (16) 29 студзеня 1993 года

Кошт 3 рублі

ДЭПУТАТ АДМОВІУСЯ АД ДЭПУТАЦТВА

З прашэннем датэрмінова спыніць свае дэпутацкія пайнаамоцты звярнуўся да калегаў Юры Гівойна. Чарговая сэсія Гарадзенскага гарадзкага Савета задаволіла яго жаданне. Прычына такога вымушанага кроку? Юры Гівойна расчарараваўся ў сваіх магчымасцях як дэпутата рэальна дапамагаць людзям, тым, хто аддаў за яго свае галасы на мінулых выбарах у гарсавет па Рэпінскай трэцій выбарчай акрузе № 92.

М. ДУБРАВІН.

ГАЗЭТА НАЦЫЯНАЛЬНЫХ МЕНШАСЦІЯУ

Дзякуючы намаганням лідэра культурнага адраджэння мусульманскай і німецкай суполак дасягнута пагадненне аб выданні ў Горадні газеты для прыхільнікаў мусульманскага і лютэрянскага веравызнання.

Як распавеў карэспандэнту «Пагоні» лідэр мусульманскага руху Юсуф Крыніцкі, газета пакуль што яе мае назывы, але яна ствараецца з мэтай усебаковы асьвятыць жыццё тых, хто па волі лёсу апынуўся далёка за

межамі свайгістарычнай балцкайшчыны. Таму ёй вырашана разам з нядайна зарэгістраванай культурнай суполкай немцаў у Горадні выдаваць такую газету. У Горадні зарэгістравана шостасць па ліку грамадзкае аб'яднанне, мэтай якога звязаўляюща згуртаванне немцаў, што живуць на тэрыторыі вобласці. Звыш шасцідзесяці грамадзян Гарадзеншчыны прызнані сваёй немецкае паходжанне.

Г. СТРУМЕНЬ.

ЛЕПЕЙ ЗРАБІЦЬ ПРЫШЧЭПКУ

У гарадзенскіх ўстановах звязаўся аб'яднаніе, у якіх медыкі рапажаюць усім дарослым рабіць прышчэпкі ад дыфтерыі, бо ў выпадку захворанынай дарослы чалавек вельмі цяжка пераносіць хваробу, бываюць выпадкі з трагічным фіналам.

— Да нас пакуль не трапілі хворыя з такім дыфтерыем, — распавеў карэспандэнту «Пагоні» галубоў лекар вабласцога інфекцыйнага шпіталя А. М. Па-

былец. — Але на тэрыторыі рэспублікі, канкрэтна, на Берасцейшчыні, ёсьць выпадкі успышак дыфтерыі. Таму дзеля перасыяроті лепей зрабіць прышчэпку.

Скажыце, дзе яе можна зрабіць?

— Для дзяцей выключна ў дзяцячых паліклініках, а для дарослых — у любой мэдyczнай установе вобласці.

Г. ДАРОЖНЫ.

Навіны з гарвыканкамі

1

ТУТ ПАХАВАНЫ

РУСКІЯ, ПОЛЬСКІЯ,

НІМЕЦКІЯ ЖАЎНЕРЫ

Як вядома, у Горадні па вул. Белуша існуюць вайсковыя могілкі. Да апошніх год даглядаліся толькі савецкія. У добрым стане цяпер і польская з 1920 г. Сюды ж пераносіцца і некаторыя іншыя магілы, напрыклад з 1939 г.. Яшчэ ў 50-я гады існаваў крык над пахаванынем німецкіх ваеннапалонных. Вырашана перад уваходам зрабіць шыльду: «Вайсковыя могілкі». Заснаваны ў 1888 годзе. Пахаваны войны рускай арміі, войска польскага, чырвонай і савецкай арміі, савецкія і німецкія ваеннапалонныя».

НАШ «МЯСЦОВЫ МУСАЛІНІ»

Ад Гарадзенскай гарадзкай Рады БНФ у гарвыканкам паступіла заява на конт памніка Леніну. У ёй гаворыцца наступнае: «... Далейшася захаваныне помніка гэтаму чалавеку перад будынкам гарвыканкам звязаўляча амаральнym. Тым больш, якім лістакі каштоўнасці гэтыя помнікі з сябе не ўяўляе. Мы заклікаем дэпутату разгледзець на сэсіі гарсавету пытаныя аб дэмантаже помніка У. Ульянову. Вуліцы і плошчы нашага горада павінны ўпрыгожваць помнікі нацыянальнам гэроям, а не злачынцам з акрываўленымі рукамі».

Папярэдне пытанынне разгледжана ў гарадзкай камісіі, якая займаецца найменаваньнем вуліц. Адбылася дыскусія. Нехта пропанаваў правесці рэфэрэндум на гэты конт. Яму запярэчылі: таныней перанесці помнік, чым праводзіць дарагое і няпэўнае мерапрыемства. Раней падобная бязглаздзяя рашэннія прымала адна асаба, а цяпер павінен з-за гэтага ламаць галоўы цэлы горад... Нехта ўзгадаў пра Дучэ, маўляў, у Італіі иму помнік захавалі. Але ж ён быў

італьянцам і кіраваў італьянскай дзяржавай. Розыца?! Успомнілі, нарэшце, што ў німецкім «пабрацімі» Горадні — Міндане — перад магістратам стаіць помнік Адзінства, а не які-небудзь бронзы Гітлер.

Урэшце прагаласавалі за тое, што перад гарвыканкамам не месца для гэтага помніка, бо ён меў падкрэсліваць адпаведную дзяржаўнасць ды ідэялагічную сістэму, якая яна маюць нічога агульнага з беларускім. Кампраймісным рашэннем было бы перанесці помнік пакуль у іншое месца. Цяпер сваё слова павінны сказаць дэпутаты. Чарговая сэсія гарадзкага Савета мае адбыцца напачатку лютага.

ПАЖАДАНЬНЕ КАРАЛА БУДЗЕ ЗАДАВОЛЕНА, АЛЕ...

Як мы ўжо паведамлялі, гарадзенскія мусульмане маюць пабудаваць побач Горадні ў в. Ласосна мячэць, прычым пры дапамозе караля Саудаўскай Аравіі Фахда. Фундуючы будаўніцтва, кароль адно пажадаў наўзамен, каб бажніца была названа ягоным імем. Заява аб дазволе на гэта паступіла ад рэлігійнага аб'яднання мусульман у гарвыканкам. Сябры вышэй узгаданай камісіі выказаліся «не супраць», зацемішь, што паводле беларускага закона аб веравызнаннях тое, які называецца храм — унутраная справа вернікаў. Папросту звязаўна выбиравацца імёны съвітых, а выпадак з каралем — пакуль унікальны.

Цікава аднак, што даўней у рэчышчы ракі Ласосны існавала ажно пяць аднайменных вёсак, трэх з якіх былі татарскімі. Захавалася з назвай Ласосна толькі адна вёска, прычым не татарская. Новую мячэць думалі пабудаваць на месцы або непадалёк адтуль, дзе існавала ад 1540 года старая. Як лічыць загадык аддзела комплексных даследваній помніку вы-

ТРАЛЕЙБУС № 11

Напярэдадні новага года трамблейны парк Горадні папоўніўся дзеяцьцю новымі машынамі. Трамблейбы дастаўлены з горада Энгельса Саратовскай вобласці, дзе дагэтуль пакуль адзін на ўесь былы Саюз завод па выпуску гэтых машын. Як паведамлялася раней у «Пагоні», трамблейбуснае ўпраўленне мела клопат з грашымі на іх набыццё, бо кошт аднае машыны складае зараз шэсць мільёнаў рублёў. Аднак працпрыемства Горадні, гарыканкам своечасова падтрымалі тра-

лейбусынікаў.

Дарэчы, сярод новых машынай і незвычайнай для нашага горада навінка — трамблейбус са счэпкай. Кошт яго 7,5 мільёна. Машыну набылі дзяло эксперыменты і, як сведчыць выпрабаваныні, новы трамблейбус удала ўпісваецца ў старыя вулічкі Горадні. А калі хто асабіста жадае праехаць у ім, дык яго маршрут — адзінната.

ГАЛАЛЁД М. М.

НЕ ДЛЯ ПРЫГОД

Галалёд, які знянаць пакрыў вуліцы Горадні штогод

студзеня, дадаў працы гарадзенскім траўматолагам. Людзей з пераломамі ключыцы, галенастопа і проста вывіхамі машыны хуткай дапамогі ледзьве пасыпалаў адзовіць да шпіталяў.

— Звычайна да нас па пярвічную дапамогу звязваетца ў суткі чалавек 30—40,— распавядала карэспандэнту «Пагоні» старшая мэдыцынская сястра Т. А. Краўчанка. — У гэты ж дзень мы прынялі аж 110 чалавек і потым яшчэ на працягу бадай дзесяці дзён адчывалі пасыльствы галалёду.

Г. СПРЫТНЫ.

ВА УНІВЭРСІТЭЦ ТРЫ НОВЫЯ ДАЦЭНТЫ

Прыемная навіна прыйшла ў Гарадзенскі дзяржаваўнікі Універсітэт імя Янкі Купалы з рэспубліканскага міністэрства адукацыі. Атэстацийная камісія прысвіла вучоне званні дыпломата траім выкладчыкам універсітэта. Гэта Сяргей Уладзіміровіч Ямельянчук і Васіль Мікалаевіч Бурдзь з білагічнага факультэта, а таксама Наталья Серафімовна Бярозкіна з матэматычнага факультэта.

АПОШНІЯ МЕЖЫ ГОРАДНІ

Межы пэрспэктыўнай гарадзкой рысы, за якой яны будзе весьцися забудова, вызначылі гарадзенскія архітэктары. Выглядае гэта так: на поўдзень гарадзкіх кварталаў будуть узвядзіцца да вёскі Каменка, на поўнач — да Зарыцы. На заходзе мяжой горада стане вёска Баранавічы, а на ўсходзе — раён вёскі Кашэўнікі. Менавіта так фарміруецца, як кажуць празкіроушчыкі, фарпосты будучага горада — раёны сядзібнай забудовы.

ГОСЬЦІ З МІЛАНА

На Смаргоншчыне пабывалі бізінсмены з Мілана. Гэта быў дзяловы візіт. Зызіўляе то, што найбольш італьянцаў цікавіць гісторыка-культурная спадчына беларусаў і неблагая пэрспэктыўны разыўцца на Гарадзеншчыне турыстычнага сэrvісу. Госьці з задавальненнем наведалі Залесь — былу сядзібу нашага славутага кампазітара Міхала Агінскага.

Фонды ЕСЬЦЬ І НА «ЧОРНЫ ДЗЕНЬ»

Фонд стабілізацыі плануеца стварыць у Горадні. З такай ініцыятывай выступіў выканкам гарадзкага Савета. Не злічыць цяпер проблему ў вырашэнні сацыяльных пытаньняў, у камунічнай гаспадарцы. Гораду патрэбны сродкі, каб набыць аўтобусы і трамблейбусы, купіць лекі і мэдyczныя аbstaляванні для шпіталяў і паліклінік.

Восі і звязаўся думка стварыць фонд стабілізацыі горада.

Ен будзе складацца з прадукцыі, якую выпускаюць прымысловыя прадпрыемствы горада. А маючы такі рэзэрв, можна будзе набыць усё неабходнае для горада ці па бартэру, ці за гроши.

М. ДУБРАВІН.

Абвесткі

Ад гэтага нумару ў «Пагоні» будзе друкавацца праграма тэлебачанья, з тэхнічных прычын пакуль — у дзвіюхмоўным варыянце.

Рэдакцыя «Пагоні» запрашае на працу машыністку, якая валодае беларускай мовай.

Адресы беларусізацыі.

Фатаграфаваў А. УЛАДАСЕВІЧ

творчага прадпрыемства «Спецпраектрэстарація» сп. I. ТРУСАЎ, старадаўня мячэць магла існаваць на месцы в. Гневішчына, забудаваным цяпер лешішчамі. Дарэчы, непадалёк — калія в. Карабчыцы, дагэтуль захаваліся рэшткі мусульманскіх могілак.

ВУЛІЦЫ ГУВЭРА НЯ БУДЗЕ

Нашым дэпутатам будзе пранаваны съпіс гарадзенскіх вуліц, якім варта або вярнуць старыя назывы, або надаць новыя, але такія, якія таксама датычаць гарадзкіх гісторыяў. Некаторыя назывы ў кампраймнай камісіі не выклікалі пытаньняў, а па некаторых адбываецца спрэчкі. Напрыклад, вуліцы Тэльмана вырашылі не вяртаць экзатычнае імя Гувэра — амерыканскага презідэнта, які дапамог жыхарам горада ў 20-я гады не памерці з голаду. Старыя назывы вул. Леніна таксама не падышли, бо яна называлася ў розныя часы: Пілсудзкага, Гітлера, Сталіна (хоць за першага з іх хадайнічайлі мячэць палікі). Вельмі, дарэчы, харэктэрны шэраг прозывішчаў і псеўданімаў. Эс-пэрантсты прасілі вул. Кірава называць — Замэнгофа або Эспэранта. Недарэчнасць яў называць на вуліцах нашых вуліц сёньня безліч. Узялі хоць бы вул. Пажарскага, які ваяваў і загінуў у 1938 годзе на Халхін-Голе і яя меў да горада анікага дычыненя.

Вось пранаваны съпіс. Дачакаемся сэ

НАВІНЫ БЕЛАСТОЧЧЫНЫ

Адзін з апошніх рэсяй Белавежскай пушчы загінуў ад рукі браканьераў. У польскай частцы пушчы цяпер захаваўся толькі адзін самец і дзіве ці тыры сакі, што не гарантую будучыні для гэтага прыгажага пушчанска гра-пежніка.

Клініка акушэрства і мэдычная акадэмія ў Беластоку закупілі навейшы ўльтрасонограф вытворчасць японскай фірмы «Ташыба». Гэтае абсталяванье дазваляе праводзіць дасьледванье кровавароту ў плодзе зачайшага сямаўляткі, а значыць — забяспечыць здароўе дзіцяці.

Гэта трэці такі апарат у Польшчы, які каштаваў каля трох мільярдаў злотых.

Як не было цяжка, аднак багацейшую культурную спадчыну збераглі ад бацькоў беларусы Беласточчыны. Толькі пад упłyvам цяпешашных урбаністычных праца-

саў ўсё складаней захоўваць родную мову, музыку, песні. У Менску, у Міністэрстве культуры, вырашылі дапамагчы беласточчанам. Нарадзілася прапанова адчыніць у Бельску, Гайнаўцы ці іншым месцы музичную школку для беларускіх дзетак. Знайшлі выкладчыкаў з кансерваторскай адукаций, якія згадзіліся ехаць на Беласточчыну і праводзіць там заняткі. Падрыхтавалі і музичныя інструменты: восем піянінаў, дванаццаць цымбал і адзінаццаць барабану...

Але, як часам бывае, пачынанне сутикнулася з шэршагам перашкод. Высыветлілася, што няма транспарту, каб даставіць музичныя інструменты з Менску на Беласточчыну. Па-другое, паколькі навучальны год у школках даўно пачаўся, то зараз праблематычна знайсьці сродкі для аплаты працы нашых выкладчыкаў. Так што пытаюць і дагэтуль застаецца да канца нявырашаным.

Падрыхтаваў М. Д.

Михась Толочко: Власть сменилась, но к рождеству горячей воды не ожидается. «Советская Белоруссия», 19 снежня 1992 г.

Ад сімпатый прыкра, ад антыпатый крыва. Першае — таму, што адзіны дагутуле пашыраны способ міжнацыянальных сімпатый — няшчырай савецкая «дружба народов». Другое — таму, што ўсялякія міжнацыянальныя антыпаты адбываюцца толькі ў выключна ад невуцтва. Хіба ж ня праўда, што 90% насельніцтва Беларусі не адровініваюць, скажам, латышоў ад летувісаў? І ня хочуць адровініваць! А пляяваю ім на тое, што мы, беларусы, з летувісамі ў адной дзяржаве 500 гадоў празьлі бяз эмусу. А як нас Расей на асобкі падзяліла ды абрасеўваць стала, перетвараючы ў меншых братоў сваіх — менш культурных, значыць, менш цывілізаваных, менш разумных, — гэта запомнілася, у душу запала, гэта ўсплінаеца з настальгіяй...

У Летувісай мова незразумелая — значыць, чужакі. Бо каб што зразумець — мазгамі паварушыць і трэба. А магіт так адвыклі варушыцца і штоб небудзь самастойна выснouваць, так аплылі, так змарнелі за непатрэбнасцю сваёй, калі вечна нехта за цябе думае, што звыклым стала на ўсё, што табе незразумелае, адразу выстаўляць — сволач! Або — гэта ўжо ад хітрасці, каб ня так груба — яны мянене сволачаў ліцаці! Або яшчэ больш замаскавана ю каварна: я да іх прыехаў, і адчуў сябе чужаком. Гэта каб не самому сказаць «сволач», а каб тыя, хто цябе слухае, на іх так падумалі. Ніхто ж у нас ня скажа, што ты мовы ня ведаеш, сітуаціі ня ведаеш, гісторыі ня ведаеш, — значыцца, сам вінаваты. І што чужакі ты ад уласнага «недомыслия». Адчуўся чужаком — ганьба табе, альбо — чаго ты туды ехаў? Дык не.

Калі карэспандэнт «Советской Белоруссии» Михась Толочко едзе ў Вільню і піша адтуль свае нататкі адрынутага, неаблаканага летувісамі ваяжора, ён зусім на іншую рэакцыю разълічвае. Не разумеюць благі летувісты нашае прытулеласць ды несамастойнасці, нашага «мы, бля, университетов не кончали», нашае дасьведчанасці ў чубайсах-ельцінцаў і недасьведчанасці ва ўласным лесе, бо ў краіну сваю мы яшчэ па-сур ёнаму не ўспрымаем. Не разумеюць — значыць, сволачи! Вось рэакцыя, якую патрабуе, выхоўвае і, бадай, атрымлівае «Советской Белоруссии» ў свайго чытчана.

Чытчак, які з першых радкоў разлічвае на заключнае «сволач», — удзячны чытчак. Ён давярае кожнаму слову, кожнай фальши, дэзінфармациі і проста глупству сваёй газеты. Але пасправае угледзеца ў гэты тэкст М. Толочко вокаў спакойным і бесстароньнім.

«Кажется, совсем недавно я приезжал в Вильню (это, по-моему, точнее, ведь слово «Вильнюс» из этого же ряда, что и литовские манипуляции с нашими городами — Минск, Полоцк, Грод-

Блізкае замежжа

РАСЕЯ

АМПЛІТУДА ЦЭНАЎ

Напачатку месяца сярэдня цэны на харчы ў Расеі былі наступныя: ялавічына — 234 рублі, каубаса вараная — 320, напаўэндканая — 489, масла — 592, дзесятак яек — 100, пшанічны хлеб — 32 з паловай рублі. Але Расея вялікая, а таму цэны ў яе адлеглых частках вельмі адрозніваюцца. Напрыклад, ялавічына на радзіме Ільчица па Ульяновску каштуете за адзін кілаграм усяго 70 рублёў, а ў Сургуце — 550. У тым жа Сургуце, дзё, дарэчы, нямала беларусаў, за вараную каубасу трэба заплаціць 650, а за напаўэндканую — 1400 рублі. У Пайднёвава-Сахалінску кілаграм масла каштуете 1355, літр малака

такнае — усяго два рублі. Нарэшце, пшанічны батон у г. Грозным мае амаль нерэальную цену — 1 рубль 18 капеек, а ў г. Уладзіміры — 66 рублёў.

Плоцьця ў Расеі таксама па-рознаму, цэны дакладна абыгэдны сведчыць.

ЖАНЧЫНЫ — ПРАПАРШЧЫКІ

Сёння ў расейскім войску служаць каля 100 тысяч жанчын. 1100 маюць афіцэрскія пасады, больш за 20 тысяч — прапаршчыкі. Усе жанчыны-афіцэркі маюць вышэйшую адукацию, 4 тысячи жанчын-прапаршчыкі — мэдыкі, 2,5 тыс. — сувязісткі. Афіцэрам можа стаць жанчына да 30 год, прапаршчыкі — да 35. Служыць жанчынам дазваляеца да 50-гадовага веку.

Паводле замежнага друку падрыхтаваў Р. П.

СЪЦІСЛЫМ РАДКОМ

47 частак расейскай арміі пакінулі ўжо тэрыторию Летувіскай Рэспублікі. Заставаўца яшчэ падраздзялены ў Клайдзедзе, Шаўляях.

За трэх мільёнаў латвіскіх рублісаў урад Летувы набыў будынак у Даўгаўпілсе. У ім размесьціліся літвіскія культурныя цэнтры. Такі ж цэнтр мяркуеца адкрыць у польскім горадзе Сейны.

Дамову аб супрацоўніцтве ў галіне пошты і тэлекамунікацый падпісалі сувязісты Летувы і Польшчы. Мяркуеца праклассці лінію кабелю з Коўні ў Варшаву, пусціць паштовы вагон паміж дзвіномі сталіцамі.

М. Д.

У ВІЛЬНІ ЧАКАЮЦЬ БЕЛАРУСЬ, А НЕ «СОВЕТСКУЮ БЕЛАРУССІЮ»

нас)»...

«Вільнюс» — гэта «маніпуляцыя» маскоўская. Каб не нагадваць беларусам пра іх дачыненіе да Вільні і Wilna. Што да летувіскіх называў нашых гарадоў, дык гэта не маніпуляцыі, а мова. Летувіская мова. Можна яе за гэта ненавідзець, але яна такая. І каб журналіст хоць крышачку «үнік», ён бы ведаў, напрыклад, што па-летувіску не «Гродна», а Гардінас. Нарэшце, адкуль у Михася з беларускай нібыта рускамоўнай газеты гэтае самадзяржайнае «Вільнюс», калі рускамоўныя беларускія выданіні карыстаюцца летапісным словам «Вільнія»? (Напрыклад, часопіс «Нёман»).

Наконт «той же архітэктуры зданий» у Наваградку (які Михась называе чамусць польскому «Новогрудком») і Вільні, дык да такіх рэчаў, як архітэктура, у Савецкай Беларусі заўсёды ставіліся так — больш чым прыблізна. Зрэшты, як да культуры й гісторыі ўвогуле.

Далей савецкі журналіст Толочко распавядае, што адчуў сябе ў Летуве чужым, бо ў Вільні за два расейскія рублі яму прапанавалі адзін летувіскі. Бедны Михась! Благі летувісі! Але тут жа савецкі журналіст скіміў, што «на этом можно делать бизнес». І распавёў як. Праўда, сам я ня стаў — ці то паленаваўся, ці то часу не было.

А хутчэй за ўсё праста настроіўся быць чужаком. Каб свае больш шкадаваў. І каб пракліналі гэтых летувісаў. Іншы раз страшнна прыемна адчуў сябе прыгнечаным. Асабліва калі рабіць для гэтага нічога ня трэба.

«Первые минуты в Литве: кажется возвратился к любимой, вышедшшей замуж и привязавшейся к другому. Она относится к тебе холодно, ты — чужой, посторонний».

Мэтафара аблудная. Нельга любіць тое, чаго ня ведаеш. Па-другое, ні за кога Летуве не выходзіць. Пакуль. Проста ў сітуацыі «республик-сестэр» Михась з «Советской Белоруссией» мей дэклараванае права глядзіць на кожную, як глядзіць на сваіх жанок уладальнік гарэму. Мабыць, сέньня ёй тое ж адчуў бы і ў Грузіі, і ў Якуціі. Любіць, маўляць, ад Буга да Курыл, а тут усе паразбягліся і кожная заяўляе пра сваё права на індывідуальнасць. Адзінае, што адбылося за апошнія пяць гадоў у адносінах Михася з Летувой — Михась раптам адкрылася, што ён тут усе «проходзіц как хозяйн», яму адкрылася ўласнае няведеніне Летувы, таго, што ён лічыў сваім. А тое, што ён

пра яе ведае — спрэс прыблізнае, як у той показы: «Колькі будзе двойчы два?» — «Сем...» — «Правільна, малайчына, нядзе так: сям — восем...»

Пра беларускі культурны цэнтр у Вільні савецкі журналіст піша: «Я видел эти «достоинства» — три старых, прошлога столетия, деревянных одноэтажных домика, хозяева которых никуда не собираются выселяться. Часть одного принадлежит редакции газеты «Наша ніва», комната другого приютилась семья Витушки. Дома — собственность Беларуси. Запярэчу яму. Будынкі не мінулага, а пазамінулага стагоддзя. На трох драўляных, а адзін і два каменныя. «Наша Ніва» — абодва слова пішуцца з вялікай літары.

Вітушка жыве не ў «комнатке», а ў кватэры з усімі, дарэчы, выгодамі.

Уласнасць не беларусі, а друйскіх беларускіх манаҳаў-марыянаў...

Далей Михась — сям — у кожным радку. Прывяду некаторыя «прывілізісці»: у 1940 г. у Вільні жыло не 4, як піша Толочко, а крыху больш за 2 праценты летувісаў. Нельга сказаць «Созданы беларускія землячества», таму што беларусы ў Вільні — карэнныя жыхары. Тут створаныя таварысты.

«И старые виленчики, и приехавшие недавно воспринимают город и окрестности как исконно белорусские. Но территориальные претензии не выдвигают...» Цікава, з кім, акрамя Вітушки, сустракаўся ў Вільні савецкі журналіст Михась Толочко, каб рабіць такія абагульненіні? Рэч у тым, што сярод віленскіх беларусаў хапае ёй таіх, што не «воспринимают город и окрестности как исконно белорусские». Хапае ёй таіх, што «выдвигают претензии». Словам, гэта вельмі няпростае пытанне.

І далей, і далей... Па-летувіску Наўйёт Вільня, па-беларуску Нова-Вялейка, па-Михасёўску (упершыню ўжыты тэрмін) «Новое Вильно». Ня веда, дык прыдумаю. Хто будзе спрадукаць савецкую газету з даўнія рэпутацыяй... Калі нават прытымлівіца расейскай дарэвалюцыйнай тапанімікі, трэба пісаць «Ново-Вілейск». У гэтым «районе новостроек» Михась адзначыў: «Редкі ўспышы літавскі язык, обіліе в стельку п'яных, неблагозвучныя, но близкіе и понятныя маты. Повеяло Батьковицінай...» «Здесь я не чувствовал себя чужаком». Вось каб уся Летуве піла ды мачырылася! Ну і, зразумела, — не гаварыла па-

летувіску!

Михась не даведаўся, не захацеў даведацца, што Нова-Вялейка — гэта стары раён, некалі асобыні ад Вільні горад. Калісці тут у шпіталі працавала Цётка, дзякуючы чаму назва Нова-Вялейка трапіла ў гісторыю беларускай літаратуры. Сёння тут працуе вядомы энтузіаст разнастайніх культурных ініцыятываў Валдас Банайціс. Вуліцы тут носяць імяны Сыракомлі, Купалы, Цёткі, у кнігарні ёсьць беларускі аддзел. Нова-Вялейка — гэта сталіца польскай аўтаноміі, якой дамагаюцца для Віленчыны тутэйшыя радыкальныя польскія дзеячы. А наогул тут жыве вялікае мноства цікавых і духовых багатых людзей, з якімі, праўда, савецкаму журналісту, баяюць, гаварыць не было б пра што. Урэшце, у кожнага свая бацькаўшчына, і кожнаму яна «всё» па-свойму.

Далей Михась узяўся за Саюздіс і выпушыці на старонкі «Советской Белоруссии» увесь агітпропаўскі набор: «головотвістство, недоверие к Москве, их время прошло, голые идеи выше ре

СУДОВАЯ СПРАВА ГОДА,

ЯКАЯ ПАКУЛЬ ЯШЧЭ НЯ СКОНЧАНА

СПРАВА гэта даволі вядомая і ў мясцовай прэсе аб ёй ужо шмат пісалася. Часьцей за іншыя газэты выступалі «Гродненскіе новості», якія зараз прыпынілі сваё існаванье і інфармацыя аб гэтым працэсе практычна перастала пацупаць да чытачоў.

Нагадаю, што справа датычыць аграрнымысловага калгаса-камбіната «Прагрэс» Гарадзенскага раёна. Таго самага калгаса, ў які ў застойных часах, як казалі ў нас у школе, прыводзілі нават мурынаў глядзець, каб вучылісь весці гаспадарку.

Падчас съедзду ўстаноўлена, што галоўны бухгалтар калгаса Бабіч Леанарда Юльянаўна без рашэння праўлення, выкарыстаўшы адсутнасць старшыні праўлення калгаса А. І. Дубко, арганізавала незаконнае пералічэнне 150 тысяч рублёў на рахунак існаваўшага ў Горадні Цэнтру нетрадыцыйных мэтадаў лячэння.

Пры аналагічных абставінах, таксама без рашэння праўлення, выкарыстаўшы чистыя бланкі плацёжных даручэнняў з подпісам Дубко А. І., зноў-такі незаконна пералічыла 585 інвалютных рублёў на рахунак указанага вышэй Цэнтра.

На працягу кастрычніка-снежня 1990 года аплачвала расходы цэнтра на рэкламу. Усяго на гэта было пералічана 8 тысяч рублёў.

У лютым 1991 года, выкарыстаўшы чистыя бланкі плацёжных даручэнняў з подпісам А. І. Дубко, без яго ведама і рашэння праўлення, незаконна пералічыла 130 тысяч даляраў ЗША швейцарскай фірме «Ам-

пэкс».

Дарэчы, 583 інвалютных рублі былі вернуты на рахунак калгаса, 150 тысяч разышліся на патрэбы Цэнтра, а 130 тысяч даляраў так і не вернуты калгасу фірмай па той простай прычыне, што ніякіх контрактаў яна з калгасам не заключала.

Нагадаю толькі, што пералічвала гэтыя гроши бухгалтарка з тae нагоды, што некі «цэліцель-кастапраў» С. М. Крестоў, які кіраваў Цэнтрам, вылячыў яе ад усіх хваробаў без таблетак і гэтым самым дапамог знайсці ў сабе сілы павярнуцца да Бога..

Дарэчы, старшыня калгаса падчас гэтых апэрацый знаходзіўся ў службовых камандзіроўках, да таго ж ён быў дэпутатам Вярхоўнага Савету ССР.

Пазней, калі Леанарда Юльянаўна будзе звольнена з працы і выключана з калгаса, на старонках газэты «Гродненскіе новості» пачне распавядаць аб tym, што Крестоў С. М. чалавек з «Божым дарам», вылячыўшы яе, дапамог па-іншаму паглядзець на семнаццаць гадоў працы побач са сваім старшынёй А. І. Дубко. Леанарда Юльянаўна распавядала шмат аб якіх афёрах, без гаспадарчысці, карысцівасці свайго былога кіраўніка, да таго ж гэрозі Сацыялістычнай працы.

З а старшыню вядомага калгаса ўступілася «Беларуская ніва», у якой уласны карэспандэнт па Гарадзенскай вобласці дэталёва праанализаваў справу, праўда, амаль не ўзгадаў прызвішча старшыні калгаса. Затое «Гродненскіе новості» атрымалі сваё. Дарэ-

чы, вельмі цікаўнай у гэтым артыкуле была інфармацыя аб самім С. М. Крестове, з-за якога па сутнасці і пачаліся дзіўосныя справы ў калгасе. Аўтар артыкула прывёў неверагодныя дадзеныя аб касцяправе з Рәсей, якога, дарэчы, у наш горад прывёў ніхто іншы, як сам першы сакратар аўкіма, вядомы ў вобласці чалавек — таварыш Сямёнаў Уладзімір Міхайлавіч. Дык вось кім аказаўся «цэліцель-кастапраў» (так увесе час называе яго ўласны карэспандэнт «Беларускай нівы»): Крестоў С. М. знаходзіцца ў розшуку працятурай г. Масквы за ўхіленыне ад уплаты аліментаў, за зьвязаныне жульніцтва, і ўрэшце на яго аб яўлены ўсесаюзны розшук. Акрамя таго двойчы лячыўся ў псіхічным шпіталі, дыягназ: «псіхапатыя ўзбуджальная круга».

Дапоўню толькі, што на гэтага чалавека і Гарадзенскай працятурай была распачата крымінальная справа. Урэшце рэшт мой калега заключае, што «Удар расчэцтліво нанесли по председателю колхоза А. Дубко...».

Гэту ноту праз п'зўны час падтрымлівае вобласная газэта «Гродненская праўда», аўтар якой таксама адназначна перакананы ў высокай маральнасці старшыні калгаса: «И никакими наветами, туманными намёками, предположениями и прямой клеветой дела и честь этого человека не опорочить. Правда сильнее лжи...».

Следзтва зацягнулася аж на адзінаццаць месяцаў. Тым не менш, забягочы трошкі наперад, паведамлю, што

прываторам Кастрычніцкага раёнага суда г. Горадні Леанарда Юльянаўна Бабіч была апраўдана.

Аднак, азначэннем суддзейскай калегі па крымінальных спраўах Гарадзенскага вабласнога суда ад 17 верасеня 1992 года прываторам Кастрычніцкага раёнага суда ў адносінах да Бабіч Л. Ю. у частцы апраўдання яе па эпізоде пералічэння 150 тысяч рублёў і 130 тысяч даляраў ЗША захаваныя грамадзянскага спазыску аграрнымысловому калгасу-камбінату «Прагрэс» — адменены.

Больш таго. Пры паўторным разглядзе спраўы на судом Кастрычніцкага раёна на думку суда, маецца дастаткова падставаў прыцягнучы да крымінальнай адказнасці Брагава Ю. А. і Дубко А. І., у адносінах да якіх крымінальныя спраўы прыпынены 6 красавіка 1992 года.

У дзеяньнях А. І. Дубко прагледжаючы асобныя прыкметы злачынства, якія пацягнулі за сабой страты для калгаса, на сягоныяшні дзень яны склалі 61.900. 000 рублёў...

У ГРЭЦІМ томе спраўы У падшыта брашура на выдатнай, магчымы замежнай паперы, выдадзеная ў Менску ў некалькіх колерах тыражом 500.000 пад назвай «Духовное и телесное врачевание». Найперш хочацца заўважыць, што на Беларусі нават Нобэльскіх лаўрэатаў не выдаюць такім тыражом. Па-другое, шмат хто сягоныя разумее колькі гэта можа каштаваць ці нават каштавала год раней. І нарэшце ў гэтай самай брашуры нароўні з «цэліцелямі-кастаправамі» на трох мовах (расейскай, ангельскай і, здаец-

ца, нямецкай), прычым з партрэтам, прадстаўляеца, як чалавек, надзелены прыродным дарам, здольнасцю вылечыць людзей праз духоўныя зносіны,— жанчына-падзвіжніца, якая пераадолела магутныя выпрабаванні на шчырасць свайго веравізнання да Бога на сумленнасць і трываласць духа... Бабіч Леанарда Юльянаўна.

А з другога боку: заслужаны чалавек, якога ведаюць па ўсёй краіне, у гаспадарцы якога часам і ім самім без узгаднення з разэнням праўлення калгаса недакладнай датай прымамоўца недапушчальныя разэнні, будуеца незапланаваная фабрыка. Ці робяцца спраўы, якія не падпадаюць ні пад якую звычайную крытыку на калгасным сходзе.

Спадзяюся, што суд, нягледзячы на зацягванье гэтае спраўы, усё ж здолеет знайсці і даказаць ісціну. Зрэшты, гэта праста яго аваўязак.

Аднак думаецца зараз зусім не аб гэтай спраўе і аб гэтих людзях. Ужо каторы раз у падобных выпадках зынкаючы гроши працоўных людзей, якія, вядома, даюцца ім заўсёды толькі сваім мазалём. І хто ў дадзеным выпадку верне іх калгасынкам, хто падлічыць тыхі страты, што панесла гаспадарка толькі за мінулы год з улікам інфляцыі? Ня ведаю, хто падумаве аб працоўных людзях, увогуле ці хто аб іх калі-небудзь думаў...

М. МІКАЛАЙЧЫК.
Р. С. АБ далейшым ходзе гэтасце судовасправы «Пагоня» будзе паведамляць.

А ЗЛАЧЫННАСЦЬ УСЁ Ж РАСЬЦЕ

меншыўся. Павялічылася праўблема беспрацоў сярод моладзі.

Ёсць і станоўчыя прыклады. Так, непаўнагодзяга, якога нікто не браў нідзе, уладакавалі на мэблевую фабрыку праз суд, а калі больш дакладна — пытанье вырашылася яшчэ да суда, бо адміністрацыя прадпрыемства зарынтаўлася хутка.

Лібералізм суда не адпавядае сучасному моманту, бо толькі 24% злачынцаў адпраўляюцца на «зону», а ў адносінах да астатніх выносяцца прыгаворы, не звязаныя з пазбаўленнем волі.

А. ПРАКОПІК — СТАРШЫНЯ РАЕННАГА СУДА.

Закон аморфны і не пасыпявае за зъяненіні ў грамадзстве. Напрыклад, у жніўні мінулага года народным судом было прынята рашэнне аб канфіскацыі кантрабандных каляровых мэталаў, якія камэрсанты з краін Балтыйскіх меліся вывезены з Беларусі. Дзіўна, што «металічна» справа добра блукала па інстанцыях трэцяй улады — дайшла да Вярхоўнага Суда і толькі зусім нядайна, у студзені, вярнулася на выкананне ў раённы суд. Каму гэта выгодна?

М. ГАНЧАР — НАЧАЛЬНИК РАУС.

Калі 1991 год быў параўнаны не благім, то ў мінульым рост злачыннасці па лініі крымінальнага вышуку павялічыўся на 28,3%, а колькасць зайвойстваў і цяжкіх цялесных пашкоджанняў узрасла на 21%.

Вельмі непакойціўская бяспека на дарогах — колькасць ахвяраў узрасла.

П. УРУБЛЕЎСКИ — ПРАКУРОР РАЕННА.

У мінульым годзе не раскрыты 3 зайвойствы. У АБЭЗ няма значных спраў — па барацьбе з ценевымі бізнесамі — у асноўным дробязь. Нават крымінальную спраўу супраць «тытунёвага караля» У. Багдановіча ўзбудзіла менавіта працятура, хая ў яе значна менш магчымасцьцю для выкryцца з эканамічных злачынстваў, чым у БЭЗ.

Злачыннасць маладзея: сярод непаўнагодзіх правапарушальнікаў узрасла колькасць школьнікаў, а уклад ПТВ па-

не дазвацца, бо кожны кіраўнік умее цяпер цаніць працоўны час, а бюджет наш бедны.

П. НАДУДЗІК — НАЧАЛЬНИК ДАІ — ЗНОУ СКАРДЗІЎСЯ НА ЗАКОН, ЯКІ ЗАНДАТАЛІБІРНЫ ДА ПАРУШАЛЬNIКАУ ПРАВІЛАУ ДАРОЖНАГА РУХУ. Скажам, нейкі грамадзянін Лапанік на працягу года двойчы затрыманы за рулём «пад мухай» і згодна з законам быў прыцягнуты да крымінальнай адказнасці. Атрымавы суровы прыгавор суда — ажно гэты гадзін пазбаўлення волі... умоўна — ён праз тыдзень, без правоў, якіх пазбаўілі яшчэ пры першым затрыманні, зноў быў злоўлены, праўда, за кіраваннем транспартам без пасывічання. Вынік? 200 рублёў штрафа...

С. ТРАФІМЧЫК, НАЧАЛЬНИК АДДЗЯЛЕЊНЯ МІЛІЦЫ ПА РЫНКУ, казаў працяжкасці з кадрамі, бо толькі за год 5 супрацоўнікаў зволнены (ці то даюць такіх, ці то праца цяжкая?), і наогул наяўнага асабовага складу недастатковы, каб падтрымліваць на торжыщы належныя парадак. Спладар Трафімчык таксама запёўні, што наядлічычы ні на што, усе парушальнікі дысыпілі і надалей будуть звальняцца, бо разбешчанасць ён не пашерпіць.

Яшчэ яго хвалюе правапарашак да будучым рынковым пільнікамі. Паўднёвым, які будзеца амаль сярод лесу і дзе вельмі туцьульна будуць адчуваць сябе...

В. ГЕРЛІХ —

СУПРАЦОУНІК ОБЭЗ. З КРУблыванкамі скарочана 20 рэвізоры. Хто будзе праводзіць рэвізіі ў камэрцыйных структурах, дзе фінансавы парушэнні Ѹхапае? А яны, гэтыя структуры, раступчы, як грыбы пасыль дажджу.

Дакулю съедны будуць баяцца даўдзіці спраўу да суда, калі ёсьць сумненін? Вядома, што яны засыцерагаюцца ад апраўдальных прыгавораў, бо ў такім выпадку съедчы панясе пакаранье.

Ю. ЯКАЎЧЫЦ — СТАРШЫ УЧАСТКОВЫ. Ва ўрочышчы «Аўгустова» працягваеца самаудаванне: на зымену мэталічным гаражам «прышылі» капітальны — з блокаў і цэглы. Няхай будуюць. Ці паказаць, што ёсьць улада?

На Фолношы вайскоўцы займаюцца продажам боепрыпасаў падліткам. Кошт — бутэлька.

Ю. РАДЗЮКЕВІЧ — НАЧАЛЬНИК АДДЗЯЛЕЊНЯ МІЛІЦЫ ПА РЫНКУ, менавіта тут, ў Горадні, у т. л. і на знакамітым рынке. Сёння з 65 «вабласных» разбояў — 41 гарадзенскі; адпаведна і з рабаўніцтвам — 147 з 289. Было выказана сумненне наkonец лічбы 115 — колькасці злачынстваў, учыненых на рынку за год. А калі ўсе пацярпелі заняўлялі? За колькі дзён гадава «норма» была б перакрыта?

АД АУТАРА. Кажды, стан злачыннасці непарыўна звязаны са станам эканомікі, бо яны як злучаныя сасуды: вытворчыць пам

Падзеі палітыка грамадзтва

31 снежня 1992 года. Гэта быў дзень, калі ўпершыню ў гісторыі Беларусі войска прымала прысягу на вернасць свайму народу і сваёй Бацькаўшчыне. Пагадзіся, шаноўны чытач, што гэта ня меней значная падзея, чым пошуки выйсьца з эканомічнага крызісу або прыватызацыя зямлі. Нарэшце, адзін з галоўных атрыбутаў дзяржаўнасці — войска стала ўсё ж беларускім...

У той апошні марозны дзень мінулага года на плацы першай беларускай брыгады ў Горадні сабралася мноства людзей. Зъехаліся бацькі, браты, жонкі, сябры. І ўсе не адкуль-небудзь, а з Ашмяну, Бярозы, Гомлі, Віцебску, Менску... усе з Беларусі. Усе жаўнеры ў нашым войску — беларусы. Не для кога з іх не было цяжкасцю чытаць тэкст беларускай прысягі, ніхто з іх не адмаўляўся гэтага рабіць, і ўсе яны зараз ведаюць, якую Радзіму будуть аховаць. Кожнаму з іх гарантаваны двухтыдневы адпачынак, і амаль кожная маці можа пабачыць сваёго сына, калі сэрыя яе стоміца без яго. Акцэнтую на гэтым таму, што некалі, адбыўшы службу ў Савецкай Арміі, трапіў у Нямеччуны, адкуль два гады не давалося прыехаць на Радзіму, пабачыць бацькоў і сяброву, нават землякоў — і тых не было.

На пагонах наших жаўнероў ніяма болей літар — СА, а яшчэ праз які год яны стануть насыць сапраўдную беларускую форму. Камандзір брыгады алавядоў, што хлопцы з Беларусі ні чым ня горшыя жаўнеры за тых, што былі з ўсяго Саюза. Праўда, адразу відаць хто з іх сядзеў за рулём трактара, працаўваў на прадпрыемствах, а хто займаўся камэрцый. Аднак, стала значна меней праблема з наркаманамі, аматарамі самаволкі, дзедаўшчыны. Хоць усе гэтыя атрыбуты Савецкай Арміі пакуль не выкаранены.

Першая беларуская брыгада ў Горадні па сваёй структуры значна адрозніваецца ад тых, якія былі ў Савецкай Арміі і зараз яна стала ўзорам для іншых нацыянальных войск, якія фарміруюцца ў краінах былога Саюза.

Сярод афіцэраў першай беларускай брыгады большасць беларусаў, аднак ёсць і рускія, украінцы і іншыя. Усім ім давалася магчымасць з'езьдзіць да родных на Радзіму і аблеркаваць у сям'і свой

выбар. Большаясць такіх афіцэраў абраў месцы службы беларускага войска.

У размовах з афіцэрамі і працяршыкамі не раз падкрэслівалася, што ўрад Беларусі дбае аб іх больш і лепей, чым у любой з іншых рэспублік. Асабліва задаволены войсковы, якія самі паходзяць не з Беларусі тым, што ім і іхнім сем'ям адразу даюць грамадзянства Беларусі...

Як бы што не думалі і не казалі, прысяга прынята і кожнаму зразумела, да чаго яна абавязвае.

Адстаяўшы гадзіны дзяўне на плацу, пад гукі вайсковага аркестра, калі святочным маршам праходзіла ўся брыгада, я адчуваў, што гэта быў сапраўдны незвычайны дзень. А на КГП, калі выходзіў з часыці, мне ўсьміхаўся малады беларускі жаўнер, і я павіншаваў яго са сувіятам.

М. КАРНЕВІЧ.
Фота У. ВЫДЭРКІ.

ВОЙСКА

ПРЫСЯГАЕ 1-Я БЕЛАРУСКАЯ БРЫГАДА

УГОДКІ

ДЗЯРЖАВА ЗАСТАЛАСЯ ЎБАКУ

Кожная дзяржава мае свае славутыя імёны і даты. На жаль, былыя кадры дзяржаўных установ пакуль не што не наўчыліся і не прывыклі адзначаць даты незалежнай Беларусі, асабліва звязаныя з вызваленчымі рухамі. Усьведамленне сябе грамадзянамі Беларусі даеца ім цяжка, да таго ж наступерак іх палітычным упадабенням. Цяжка і прафесіянальным гісторыкамі рыхтаваць грунт для тых імпрэз. Шмат хто з іх па-ранейшаму марыць аб велічы КПСС і СССР, распрацоўвае сценар захапляючага фарсу іх рэанімацыі з заключным актам «Суд у Віскулях» над тымі, што прыдумалі ўсю гэту незалежнасць. Таму вось хоць і кажуць, што сёнянча прафесіяналаў, не даводзіцца спадзявацца, што адзначэнне 130 угодкі пайті ў аддзеле культуры гарыканкамі. Факультэт культуры даў залу.

Урачыстасць адбылася. Няхай на аматарскім узроўні, затое ад сэры і з ахвотай займаліся ёю ўзделнікі.

Паведамлены і даклады дадаўні ў грачыні сінеглазымі сінеглазымі пахаднянскімі хорамі. З узялічненіем згоды Ансамбля старожытнай музыкі Гарадзенскай капэлы выступіць на імпрэзе. Атрымалася так, як атрымалася. Нездаволеных нібыта не было відаць.

Гістарычны матэрыйял падавалі сябры «Паходні», маладыя навукоўцы В. Руднік і У. Хильмановіч, усе жадаючыя. Асобныя выступы перамяжаліся сінеглазымі хорамі з узделам ўсёй залы.

Ці магло быць лепей? Пэўна. Асабліва, каб падобныя паседжаныні рыхтавалі не аматары ў неслужбовы час, а прафесійныя рэжысёры і сцэнарысты. Але гэта ў нас яшчэ наперадзе. Жыве Беларусь і жыцьце!

А. Д.

ПРЫВІТАЎ удзельнікаў Сходу старшыня Вярхоўнага Савету Беларусі сп. Ст. Шушкевіч. Ен сказаў, што «Сход — пацверджанне того, што беларускасць жыве і будзе жыць...». Ен аднак заклікаў не сыпляцца, каб не зруйнаваць тых здаўткаў, якія ўжо маем. «Я перакананы, што з нашым беларускім характарам, з нашым беларускім газапалітычным становішчам мы зможам заніць дастойнае месца ў Эўропе і сусветнай супольнасці... Сувэрэннасць усталёўваецца цяжка, але паслядоўна. Я спадзяюся, што ваш наступны сход адбудзеца ў значна больш сувэрэннай Беларусі!».

Намеснік старшыня Саўміна сп. М. Дзямачук запэўніў, што «Урад Беларусі ў меры сваіх магчымасцяў будзе дапамагаць беларусам замежжа».

Прэзідэнт Згуртаванія «Бацькаўшчыны» пісьменнік Васіль Быкаў сказаў ў сваіх прамове між іншым наступнае: «Пакуль, на жаль, нацыянальная самасвядомасць, яе ўзроўень, яе рухаючая сіла ў нас недараўненна буксует і не рухае грамадзтва... Нацыянальная ідэя даўно стала гарантам прагрэсу для сотняў нацый сусвету... Іншыя грамадзкія ідэі напрыканцы 20 стагоддзя ўшчэнт збанкрутавалі... Але іншага выйсьця ў нас няма. Мы самі павінны здабыць для сябе ў розум, і сілы, і добрыя магчымасці».

Выступленне сп. З. Пазняка шырока друкавалася, таму я будзем яго паўтараць.

Прывітанье Форуму ад вайскову перадаў міністр абароны Рэспублікі Беларусь генерал-палкоўнік Казлоўскі. Прыемнае

УСЕ ШЛЯХІ

Зацемкі са Сходу

зьдзіўленыне ў прысутных выклікала тое, што ён выступаў пад беларуску. Міністр сцівердзіў, што не зважаючи на выпадкі карупцыі ў войску, 99,99% усіх вайскову — сумленныя людзі, і «Узбрэныя Сілы выконваюць і выканваюць задачы, якія паставілі перад імі Вярхоўным Саветам і Урадам Рэспублікі». Ен таксама (у адказ на цыдулку) сказаў, што Міністэрства абароны не прасыледуе сябравы БЗВ...

Старшыня ТБМ сп. Н. Гілевіч з горыччу гаварыў пра зварот акадэмік-беларусу з Сібірскага аддзлення АН Радзімы, які з гатоўнасцю надрукавала «Советская Беларуссия» і ў якім яны патрабуюць дзяржаўнасць на Беларусі расейскай мовы.

Акадэмік Р. Гарэцкі прывёў дадзеныя аб том, што сярэдзіна Эўропы знаходзіцца на Беларусі ў 2 км на захад ад вёскі Чыжаўка (на раёне Бярэзіна). Каб не дэнашыянаўці беларусаў Віленшчыны, Смаленшчыны, Пскоўшчыны і Бранішчыны, нас бы сёняня было 25—30 млн... Гэта нашае апошніе Адраджэнне. Мова ўжо ў Чырвонай кнізе, а за 70 гадоў у СССР зынікала 50 моў. Адраджаніе траба адна-часова мову, эканоміку, палітыку.

В ЕЛЬМІ ўразнастаў выс- тулы старшыня клуба «Спадчына» сп. А. Белы. Напа-

чатку ён паскардзіўся на «дзяржаву-мачаху», бо яму не дазваляюць увасобіць 10 замоўленых «у шляхетных металах» помнікаў, у тым ліку — у выглядзе помнікаў — крыж Эўфрасінні Полацкай і Пагоню. Потым паскардзіўся на няўагу да сябе ў справе асабістай калекцыі з 500 мэдалеў (коштам звыш 1 млн. даляраў), на падставе якой ён прапануе стварыць нацыянальную валюту. Ен таксама зачытаў прывітанье ад легітимнага, паводле яго, Урада БНР у эміграцыі.

Цікавасць выклікала й пра- мова старшыні БГКТ у Польшчы сп. А. Баршчэўскага. Ен запяра- чыў сп. Быкову, Пазняку. Маўляў, трэба аблеркаваць адно нацыянальны моманты, а не палітычны, але сам жа сябе пазыні і аберг, бо нацыянальнае і ёсць палітыка. Потым ён зрабіў закіды генералу Казлоўскому, які тро дні таму выступаў ў беларускім пасольстве ў Вар- шаве і ўсё — па-расейску, хоць, аказаўся, умеє і па-наску гаварыць. Далей, нібы ў «Голосе Радзімы» вайсковы міністр сцівердзіў, што «беларуская армія павінна быць інтэрна- цыянальной». У адказ ад сп. Казлоўскага паступіла цыдулка на- ступнага зъвесту: «Войска — шматнацыянальнае, а не інтэрна- цыянальнае. Гэта — розыніца».

ЯК У СТАЛІЦЫ СПРАБАВАЛІ ЗАБАРАНІЦЬ 8-ы ТЭЛЕКАНАЛ

Новы год у Менску ціха не працьоў. Але падставай для такога меркавання паслужылі не съяточныя карагоды вакол «галоўнае елкі дзяржавы», якую ўпершыню «запалі» на пляцы Незалежнасці, і нават не паведамленыя сводак МУС пра першыя злачынствы ё сумныя здарэнні новага 1993 года. Вэрхал узняўся вакол закрыцца восьмага камэрцыйнага канала тэлебачанья.

Трансляцыйная яго вялася ў мэтровым дыяпазоне з дапамогай маламагутнага перадатчыка 100 Вт, які ўсталявалі ў Калодзішчах для паказу праграмаў Леніградскага тэлебачанья. Але то бы пэрыяд, калі дзяржаўная ўстановы началі павальна зарабляць гроши на тым, што воюю лёсу аказаўся ў свой час уладальнікам мәмасыў й будынкаў, здаючы ёсё гэта ў арэнду новым камэрцыйным структурам. Тады мабыць і вырашылі аддаць той тэлевізійны, узмацніўшы ў потай ягоную маламагутнасць у тро разы (гэта дало магчымасць паширыць аўдыторыю на цэлы мільён гледачоў за кошт мяжукоў з Менскам раёнаў), у карыстаньне тром незалежным тэлекампаніям, якія пад той час існавалі, бадай, толькі на паперы: ТМК (Тэлевізійные молодых кинематографистов), «Рамос» і ММ-4 (Менск — Магілёў-4).

Трансляцыйная началася ў лютым мінулага году, напачатку ўсе праграмы выглядалі трывіяльна: два фільмы й мульцікі паміж імі. Але, як аказаўся, новаспечаныя тэлекампаніі не зьбіраліся дўгі замыкацца толькі на гэтым, а распачалі працу з далёкім прыстrelам абрасці з часам усемі адпаведнымі структурамі й стварыць праз колькі год рэалістичную канструкцію БТ, якое ня дужа жывое, упарты не пакідае нікіх надзеяў на тое, што некалі ажыве, і да ўсяго мае вялікі «талент» нават з нарамальных перадачаў (напрыклад «20-ка МТВ») зрабіць нешта вельмі нясмачнае.

За год маладыя тэлекампаніі асвойлі вытворчасць рэкламных ролікаў, началі рабіць аўтарскія праграмы. Дзеля гэтага закупалася аbstяляваньне, наладжвалася сувязь з заходнімі інфармацыйнымі кампаніямі й філянтрацічнымі фондамі. Амаль незалежна ў тўнічным пляне можа існаваць ММ-4, ёсць тое-сёе з аbstяляваньня ў «Рамосе», ТМК з большага карыстаецца арэндай мантажнай лінейкай, якая належыць менскому рэгіянальному аддзяленню гарэзенскага банка «Комплекс». Работа, за якую ўзяліся бяз шелега падтрымкі ад дзяржавы, неверагодна цяжкая. Рэкламы (як бы ні абвяшчала наўнана нахадна ў эфіры дыктарка з ТМК: «По вопросам размещения комерческой рекламы на 8-м тэлеканале обращаться в ТМК») не прыносяць пакуль вялікага прыбыту, грошай ад яе адно хапа на затраты вытворчасці ѹ аплату людзям, якія яе робяць.

Яшчэ больш складанасцю з аўтарскімі праграмамі, бо калі не знойдзе сабе фундатара — будзе рабіць у лепшым выпадку як хобі, у горшым будзеш сам плаціць за пракат аbstяляваньня ў эфіры. Гэта ў той час, калі ў нас усе, нават «прафесіоналы», пакутуюць на непрафесіонализме.

Але калі нічога не рабіць, нічога й не адбудзеца. А таму маладыя тэлевізійнікі, не зваючы на перашкоды, началі пачаціх заваёваша кожныя сваю нішу ў размеркаваны прыхільнасцю глядацкае аўдыторыі. «Рамос» асноўны ўсік зрабіў на вытворчасць рэкламнае прадукцыі, пад час трансляцыі ТМК-5 на экране рэгулярна з'яўляюцца рознага роду экстравесны, ММ-4 акрамя дзіцячай і музычна-мастакай праграмаў першымі пасправалі ажыццяўшы пра-

ект менскіх гарадзкіх навінаў.

І ёсё бы нічога, але напрыканцы сьнежня 1992 года сродкі масавай інфармацыі паведамлі пра прыняцьце ўдакладненіні ў да славутага ўказу, з мэтай узмацніць барацьбу супраць расп'ясюджвання парнаграфіі, культу гвалта й г. д. Указ быў прыняты летася на презідымуме ВС пры ўзорным адзінстве думак як быўшых бальшавікоў, так і дэмакратаў ад апазыцыі БНФ. Размытасьцю сваіх фармулёвак ён пакінуў магчымасць для яго практична неабмежаванага практыкання, чым даў вельмі моцны дрын уладам для «размоў» са сродкамі масавай інфармацыі.

Адразу падумалася: чакай чаго-небудзь выбітнага, у нас так праста нічога на робяць. Так і ёсць! Не прайшло ў тыдня, як 28 сьнежня патэлефанавалі ў Калодзішчы, дзе на «рубільніку» сядзелі прадстаўнікі каардынуючай фірмы «Венеды» і паведамілі, што з 1-га студзеня трансляцыі ўня будзе. Спаслаліся на дрэнную тэхнічную якасць праграмаў. Дарэчы, паступілі не пасучаснаму, бо контракт на арэнду эфірнага часу падпісаны да 1995 года. Проста ў съявліе апошніх падзеяў вакол СНД акрыяўшася большасць у ВС і ўрэдзе так моцна паверыла ў хуткае аднаўленне жданага імі СССР і ўзяднанні на падставе гэтага ўсіх пракамустычных слав' імпры, што, забыўшыся, начала дзеянічаць «по-старинке».

Але кіраўнікі тэлекампаніі зреагавалі імгненна. Яны сабраўся разам, выказаліся на гэты конт перад відэакамерай і ёсё гэта пару разоў пра��рцілі ў эфір 31-га сьнежня, пад час работы ТМК. А пасля паказалі конкурс «Нефертити-92», дзе асобныя ўзельніцы патрэсілі пад музыку перад нацамі разгубленымі гледачоў сваімі пекнасцямі. У гэты момант нікто ня ведаў, чым увесы вэрхал скончыцца, а таму вырашылі напрыканды хаяць бя пачучнай груўнучу дз'явіраму.

Народ канешне ж абурыўся. Саўдэпакускае тэлебачанье глядаць — сібе не паважаць, а па восъмым канале часам можна было ўбачыць і нармалёвыя фільмы (я сам глядзеў «Той, хто танчыць ваўкамі», «Маўчанне ягнятая» і г. д.). Началі паўсюль тэлефанаваць і пісаць лісты. На 5-га студзеня была прызначана прэсканфэрэнцыя з удзелам усіх зацікаўленых баку.

Але нашых людзей ужо мабыць нічым не напалохаеш, нават танкамі. 4-га студзеня я завітаў на ММ-4. Там усе спакойна працавалі. Адзін з кіраўнікоў тэлекампаніі Павал Жук сказаў, што калі трансляцыя не дазволіць зноў, ён назаўтра ўвечары выступіць у «НІКе» і зъяўляць на наступны дзень на былы пляц Леніна народу ў шэсць разоў больш, чым зъбаўшася БНФ. І сабраў бы, я думаю...

На прэсканфэрэнцыю прыйшлі й прадстаўнікі Міністэрства сувязі, і работнікі Саўміна. Загадыкі аддзела друку, радыё тэлебачанья ўпраўленіні спрэвамі Саўміна сп. Павалеў паставіў галоўную кропку: як быццам бы нікто нічога не забараняў. Проста на будучыню прыдзенца больш плаціць за ліцензованы фільмай. На гэтым і сышліся. І хаяць амаль усе з прысутных цудоўна ведалі, што чаму спрабаваў закрыцца камэрцыйны канал, але пра гэта даликтна прамаўчалі.

І тым ня менш я спадзяюся, што незалежна ад нечых амбіцыяў і жаданьня завалодца манаполій на збор і расп'ясюджванне інфармацыі, яй надалей, уключыўшы тэлевізар у сераду ці суботу, змагу пачуць уступу да вядомейшай рок-кампаниі і спытцаці:

— Гэта восьмы канал?
І мне маглі бы адказаць:
«IES». Гэта ММ-4.

Алесь А.,
г. Менск

Канфлікты

У чарговы раз ужо сёняня падвяргаецца гэнацыду невялікі па колькасці, але шматлакутны інгушскі народ, які насяляе невялікую частку падгор'я Паўночнага Каўказа і вызнае іслам. Асноўная частка трагедыі сягніні выпала на інгушоў, якія зараз живуць у падгор'і раёна і горада Уладзікаўказа, які ўваходзіць у склад Паўночнай Асеты.

Гісторычна гэта спрадвечна інгушская землі, адкуль бярэ свой пачатак этнас інгушоў. Пасля незаконнага высыленьня

тыку супрацьстаяння ў адносінах да інгушоў. Адміністрацыя Паўночнай Асеты і слухаць ях хоча аб вяртанні чужых земель, якія яна выкарыстоўвае каля 50 гадоў.

Адначасова Асеты ўмацоўваеца вайсковымі фарміраваннямі, прынасіці ствараюць АМОН, Нацыянальную гвардыю. Гэтыя «стражы порядка» у адносінах да інгушоў паводзяць сябе нечырпіма, ствараючы з іх образ ворага.

На тэрыторыі, дзе кампактна жывуць інгуши, АМОН вытварае ўсё, што яму ўздумаецца, падчас даходзіць да самых нізкіх прыніжэнняў чалавечай асобы.

ВЯЛІКАЯ ТРАГЕДЫЯ МАЛЕНЬКАГА НАРОДА

Інгушоў у 1944 годзе ў Сібір і Казахстан, Інгушская Рэспубліка з часткаю горада Уладзікаўказа, дзе мясцілася адміністрацыя Інгушэтыі, а таксама прыгарадных раёнаў былі перададзены Сталіным суседнім Паўночнай Асеты. Так розчыркам пяра ён вырашаў лёс цэльых народоў: адных разараў, другіх узнагароджаў. У выніку гэтага акта калі 50% інгушскай тэрыторыі адышла на карысць Паўночнай Асеты.

Эпоха Сталіна мінула. Народ і гісторыя асудзілі яго злачынствы, але для інгушоў пакуты яшчэ не скончыліся. Пасля трыццаці гадоў выгнання інгуши, як і іншыя дэпартаваныя народы, вярнуліся на Радзіму, але ня ўсё здолелі пабачыць яе, шмат хто загінуў, бо сам акт высыленьня быў жахлівым.

Тут, на Радзіму, ніхто не чакаў быльш гаспадароў, дамы іх былі заняты новымі жыхарамі, у большасці з Паўночнай Асеты. Відаць, разычвалі на тое, што інгуши болей ніколі ня вернуцца. Былі зруйнаваны і занядбаны гісторыка-культурныя помнікі, падвяргаліся звідзеку нават могілкі, а надмагілныя каміні былі выкарыстаны як будаўнічы матэрыял.

Любоў да Радзіма, ніхто не чакаў быльш гаспадароў, дамы іх былі заняты новымі жыхарамі, у большасці з Паўночнай Асеты. Відаць, разычвалі на тое, што інгуши болей ніколі ня вернуцца. Былі зруйнаваны і занядбаны гісторыка-культурныя помнікі, падвяргаліся звідзеку нават могілкі, а надмагілныя каміні былі выкарыстаны як будаўнічы матэрыял.

Любоў да Радзіма, ніхто не чакаў быльш гаспадароў, дамы іх былі заняты новымі жыхарамі, у большасці з Паўночнай Асеты. Відаць, разычвалі на тое, што інгуши болей ніколі ня вернуцца. Былі зруйнаваны і занядбаны гісторыка-культурныя помнікі, падвяргаліся звідзеку нават могілкі, а надмагілныя каміні былі выкарыстаны як будаўнічы матэрыял.

З 1990 года з прыходам дэмакратыі заципляўся надзея на аднаўленне Інгушэтыі, і людзі з вялікім цяжкасцю пасяляліся на зноў, будаваліся і ажывалісь. І на момант уз্যнікнення канфлікта 31 кастрычніка 1992 года ў прыгарадном раёне Уладзікаўказа жыло 80% інгушоў.

На ўсёх мэжанізм аднаўленія

Інгушэтыі ў адносінах да інгушоў. Адміністрацыя Паўночнай Асеты і слухаць ях хоча аб вяртанні чужых земель, якія яна выкарыстоўвае каля 50 гадоў.

Адначасова Асеты ўмацоўваеца вайсковымі фарміраваннямі, прынасіці ствараюць АМОН, Нацыянальную гвардыю. Гэтыя «стражы порядка» у адносінах да інгушоў паводзяць сябе нечырпіма, ствараючы з іх образ ворага.

На тэрыторыі, дзе кампактна жывуць інгуши, АМОН вытварае ўсё, што яму ўздумаецца, падчас даходзіць да самых нізкіх прыніжэнін чалавечай асобы.

яшчэ раз съведчыць аб tym, што рыхтаваліся да яе заранё. Тых, хто спрабаваў уступіцца за жанчын, іх гонар, білі обоўрастрэльвалі. Так загінуў студэнт ГМІ Руслан Бумчай, які ўступіўся за сваю сакусніцу. Заложнікаў і дагэтуль тримаюць у нечалавечых умовах: падвалах, хлявах і г. д. Былі расстраляны людзі, блізкія да палітыкі, якія праводзіліся, супрацоўнікі міліцыі і прафекратуры.

Падчас канфлікта сродкі масавай інфармацыі Паўночнай Асеты навешвалі ярлыкі на інгушоў, тым самым падштурхоўваючы сваіх баявікоў на

новыя злачынствы. У выніку: знявачаныя мерцьвякі, у тым ліку і жанчыны. Відавочна адбылася акцыя гэнацыду, імкненне маральна-псіхічна запалохаць людзей і адбіць думку аб вяртанні.

Як жа разумець пазіцыі прадстаўнікоў адміністрацыі Ельцина, якія адразу занялі праасетынскую пазіцыю? У прыватнасці, прэм'ер-міністру Хіжа, генэралу Савіну, Філатаву. Чаму расейскія войскі не разъяднали, а дапамагалі зьдзяйсніць гэнацыд над інгушамі? Чаму ў той самы час ахвярай становіща дарадца прэзідэнта — Стравітава, пасля таго, як яна патрабуе спыніць гэтае?

Напачатку АМОН забівае двух хлопчайдзінгушоў, затым адзінаццацігадовую дзяцінчу. Потым, быццам каб разагнаць абураны на тое, што інгуши не скончыліся. Пасля трыццаці гадоў выгнання інгуши, якія не звягчаліся, а наадварот, быццам хадзеў уздыму народнага, гневу, ведаючы хадзеў народнага, гневу, ведаючы хадзеў народнага, гневу, ведаючы х

ПАНОРАМА

ПАНЯДЗЕЛАК, 1

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

16.25. Тэлебачанне — школе. Музыка і спевы. 5-ы клас. 16.55. Программа перадача. 17.00. Экран дзіцячага фільма. Мультфильмы. 17.30. Дзэнік Прынёманія. (Гр.). 17.40. Тэледыялог. (Гр.). 18.10. Веснік гарасава. (Гр.). 18.30. Навіны Бі-Бі-Сі. 19.00. Абласная навіны (Брест). 19.10. Квартэра за уласнасць. Што стрымлівае прыватызацыю юхля? 19.45. «Рынок і эканоміка». Міжгалінова ВА. «Маналіт». (Гр.). 20.10. 23.25. Творчэ альбяднанне «Мэтав». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. Спартыўны тэлекур'ер. 21.55. «беларусьфільм» прадстаўляе: «У профілі і анфас». 23.10. НІКА.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Посмотри, послушай. 8.40. Премьера художественного фильма «Спіраль». 14.25. Телемістк. 15.10. Блокнот. 15.15. «Эміль из Леннебергія». Художественный фильм. 5-я серия. 15.40. Ассоциация детского телевидения. «Пес і Кот». 16.10. Звездный час. 16.50. Технодром. 17.30. Гол. 17.45. НЭП. 18.15. «Хоккей». Кубок Ліги. «Крэлы Советов». «Дынаамо» (Москва). 2-я і 3-й перыоды. В перерыве «Сплюшной ночі, малышы». 20.40. «Спіраль». 1-я серия. 22.00. Новая студия представляет: «Пресс-клуб». В перерыве — Новости. 00.40. Пресс-экспресс. 00.50. «Плыви, кораблик!». Художественный фильм.

КАНАЛ «РОССІЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55, 11.00, 15.00, 19.25. Телемарафон. 10.45. Утренний концерт. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Не может быть». Художественный фильм. 18.20. Бизнес в России. 18.45. Праздник каждого дня. 21.00. Момент истины. На вопросы Андрея Карапуза отвечает С. Б. Станкевич. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Программа «ЭКС». 22.40. На сессии ВС Российской Федерации. 22.55. Музыка крупным планом.

ПОЛЬША-І

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дорожники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.05. «Династия». Серия 174. 12.00. Школа для родителей. 12.20. Дети это любят. 12.30. Тележурнал. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Французский язык. Урок 17. 13.45. Фильм на французском языке. 14.10. Язык глухонемых. Урок 3. 14.15. Немецкий язык. Урок 21. 14.45. Фильм на немецком языке. 15.15. Итальянский язык. Урок 21. 15.30. Английский язык. Урок 21. 16.00. «Альф». Сериял пр-ва США. 16.30. Презентация. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телекомпания. 18.25. «Альф». Сериял пр-ва США. 18.50. Антenna. 19.10. Сатирическая программа. 19.20. Рапорт. 19.45. Тележурнал. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.10. Спортивная студия. 23.00. Польша в парламенте. 23.30. Концерт. 23.45. Новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. «Главный день жизни». Сериял пр-ва Польши.

ПОЛЬША-ІІ

9.00. Панорама. 9.10. Местная программа. 9.40. «Тайнственное золото города». Мультсериял. 10.10. «Поколение». Сериял пр-ва США. 10.35. Хобби. 11.00. Английский язык. Урок 47. 11.30. Развлекательная программа. 12.00. Повторение по пожеланиям. 17.25. Приветствие. 17.30. Панорама. 17.40. Спорт. 17.55. «Приключения Гуки Финна». Мультсериял пр-ва Японии. 18.20. Экологическая программа. 18.35. От первого до первого. 19.00. Местная программа. 19.35. «Поколение». Сериял пр-ва США. 20.00. Развлекательная программа. 21.00. «Гражданский фронт». Сериял пр-ва США. 21.50. Гени жизни. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс-репортеры. 23.00. Театральная программа. 00.00. Документальный фильм. 01.00. Панорама.

АЎТОРАК, 2

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.15. Фільм-канцэрт. 9.00. Тэлебачанне — школе. Музыка і спевы. 5-клас. 9.30. «Беларусьфільм» прадстаўляе: «У профілі і анфас». 10.45. З музыкаі на высы. 11.30. «Чарнаўская чашка». Кінаарны. 11.45. «Лада ОМС» прадстаўляе: «Мачаха». 13.30. Навіны. 13.40. «У пяцірочных альпах». Кінаарны. 13.55. «На выхадзе ночі». Мастацкі фільм. (1-я і 2-я серыі). 16.10. Тэлебачанне — школе. Гісторыя Беларусі. 8-ы клас. 16.50. Для дзясяткі. «Грыгоды драўлянага рыцара». Тэлеспектакль. 18.00. Дзёнік Прынёманія. (Гр.). 18.10. Прэм'еры кіно. 19.00. Абласная навіны (Віцебск). 19.10. Эканамічна хвала. 20.15. «Я помню вальса гурачоў». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. «Мачаха». Мастацкі фільм. 22.20. НІКА. 22.35. На сесіі Вярхойнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Тэлебіржа. Відэасалон. Рэклама. «Вар’яты на стадыёне». Мастацкі фільм.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. «Пльви, кораблик!». Художественный фильм. 11.20. «Спіраль». 12.45. «Долгие версты войны». Художественный фильм. 1-я серия. 14.25. Деволюція вестник. 14.40. Мір денег Адама Смита. 15.10. Блокнот. 15.30. «Эміль из Леннебергія». Художественный фильм. 6-я серия. 15.35. Таланты і поклоннікі. 15.45. Межгосударственный телеканал «Останкіно» представляет... 17.50. И.-С. Бах. Концерт. 18.05. Премьера художественного фильма «Возвращение в Эдем». 18.35. Тема. 19.40. Сплюшной ночі, малышы! 20.40. «Спіраль». 2-я серия. 22.10. Песня-93. В перерыве — Новости. 23.40. Кіно до вострабовія. 00.20. Пресс-экспресс. 00.30. «Собака Баскервілей». Художественный фильм из серии «Приключения Шерлока Холмса и доктора Ватсона». 1-я серия. КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Момент истины. 8.50. Досуг. 9.05. Золотая шпора. 9.35. «Снег — судьба моя». Док. фільм. 7-я серия. 10.30. Наш сад. 11.00. «Імажэн». (Франция). Художественный телефільм. 6-я серия. 12.25. Новый набор в бизнес-школу. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. По страницам «Вечернего салона». 15.00. Телебачанне — школе. Гісторыя Беларусі. 8-ы клас. 16.50. Для дзясяткі. «Грыгоды драўлянага рыцара». Тэлеспектакль. 18.00. Дзёнік Прынёманія. (Гр.). 18.10. Прэм'еры кіно. 19.00. Абласная навіны (Віцебск). 19.10. Эканамічна хвала. 20.15. «Я помню вальса гурачоў». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. «Мачаха». Мастацкі фільм. 22.20. НІКА. 22.35. На сесіі Вярхойнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Тэлебіржа. Відэасалон. Рэклама. «Вар’яты на стадыёне». Мастацкі фільм.

КАНАЛ «РОССІЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Момент истины. 8.50. Досуг. 9.05. Золотая шпора. 9.35. «Снег — судьба моя». Док. фільм. 7-я серия. 10.30. Наш сад. 11.00. «Імажэн». (Франция). Художественный телефільм. 6-я серия. 12.25. Новый набор в бизнес-школу. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. По страницам «Вечернего салона». 15.00. Телебачанне — школе. Гісторыя Беларусі. 8-ы клас. 16.50. Для дзясяткі. «Грыгоды драўлянага рыцара». Тэлеспектакль. 18.00. Дзёнік Прынёманія. (Гр.). 18.10. Прэм'еры кіно. 19.00. Абласная навіны (Віцебск). 19.10. Эканамічна хвала. 20.15. «Я помню вальса гурачоў». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. «Мачаха». Мастацкі фільм. 22.20. НІКА. 22.35. На сесіі Вярхойнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Тэлебіржа. Відэасалон. Рэклама. «Вар’яты на стадыёне». Мастацкі фільм.

ПОЛЬША-І

9.00. Здравствуйте. 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дорожники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Коджак». Сериял пр-ва Польши. 12.00. Рынок труда. 12.15. Приятное с полезным. 12.40. Кулинарная программа. 12.45. Клуб одиночек. 13.00. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Мир хими. 14.15. Кухня. 14.30. «Атмосфера». Документальный сериал. 14.45. Рисунок с нами. 15.55. Новости науки и техники. 15.05. Наша Балтика. 15.20. Телекомпьютеры. 15.40. Что, как, зачем? 15.50. «Дом». Сериял пр-ва США. 16.20. Мы в космосе. 16.35. Джойстик. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телекомпания. 18.25. «Билл Гаусбі шоу». Сериял пр-ва США. 19.00. Искусство. 19.45. Военно-документальная программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. 7 минут для министра труда. 21.10. Художественный фильм. 22.40. Спартыўная карусель. 22.50. Антракт. 23.00. На сессии ВС Российской Федерации.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Гол. 8.35. Пресс-экспресс. 11.20. «Пльви, кораблик!». Художественный фильм. 12.30. Сказки для взрослых. 17.30. Хранители. 18.10. Блокнот. 18.40. «Эміль из Леннебергія». Художественный фильм. 6-я серия. 19.05. Межгосударственный телеканал «Останкіно» представляет... 17.50. И.-С. Бах. Концерт. 18.05. Премьера художественного фильма «Возвращение в Эдем». 18.35. Тема. 19.40. Отчизна. 18.40. Моя вера. 19.00. Местная программа. 19.55. Евровидение. 20.00. Программа, посвященная любителю кино. 21.00. Репортеры представляют. 21.30. Тележурнал. 22.00. Панарама. 22.30. Спорт. 22.45. Колесо фортуны. Телетурнір. 23.15. Кино-клуб «Двойка». 01.20. Панорама.

ПОЛЬША-ІІ

9.00. Панорама. 9.10. Местная программа. 9.40. «Приключения Гуллівера». Мультсериял. 10.10. «Поколение». Сериял пр-ва США. 10.35. Мир женщин. 11.00. Итальянский язык. Урок 16. 11.15. Английский язык в науке и технике. 11.30. Французский язык. Урок 13. 12.00. Спортивная студия. 17.25. Приветствие. 17.30. Панорама. 17.40. Английский вопрос. 18.05. «Приключения Гуллівера». Мультсериял. 18.20. Отчизна. 18.40. Моя вера. 19.00. Местная программа. 19.55. «Поколение». Сериял пр-ва США. 19.55. Евровидение. 20.00. Программа, посвященная любителю кино. 21.00. Репортеры представляют. 21.30. Тележурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.45. Колесо фортуны. Телетурнір. 23.15. Кино-клуб «Двойка». 01.20. Панорама.

СЕРАДА, 3

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.15. Фільм-канцэрт. 9.00. Тэлебачанне — школе. Гісторыя Беларусі. 8-ы клас. 9.35. «Лада ОМС» прадстаўляе: «Мачаха». 10.25. Дакументальны фільм. 10.50. Відэасалон. «Вар’яты на стадыёне». 13.30. Навіны. 13.40. «Латучая магія». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 17.00. Экран дзіцячага фільма. 17.30. Хранители. 18.00. Дзэнік Прынёманія. (Гр.). 18.10. «Гардніцы». Літаратурна-мастацкая программа. (Гр.). 19.00. Абласная навіны. (Гомель). 19.10. Творчэ амаладзейнае аб юдзяньні «Крок» падстадыёне... 19.55. Здарое. 20.30. ТА «Рэх». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.33. «Мачаха». Мастацкі фільм. 22.25. НІКА. 22.40. На сесіі Вярхойнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Чэмпіянат Міжнароднай прафесійнай баскетбольнай лігі. Мужчыны. РТІ (Мінск) — «Спартак» (Санкт-Петярбург).

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.25. Киноконцерт. 8.55. Пресс-экспресс. 11.10. Домосед. 11.20. «Копілка». Художественные фильмы. 1-я серия. 12.30. 15.15. 16.15. 17.50. Мультифильмы. 12.50. Телемістк. 15.10. Блокнот. 15.30. «Эміль из Леннебергія». Художественный фильм. 7-я серия. 15.55. Междунамія, дэвочкамі. 16.45. Технодром. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкіно» представляет... 18.

Апошняя старонка**Даты/імёны****СВЯТАЯ ІМША ПА ПАУСТАНЦАХ**

24-га студзеня ў Малой базыліцы (фарны касьцёл) у Горадні адбылося набажэнства, прысьвеченасе памяці паўстанцаў 1863 года, 130-я ўгодкі якога прыпалі на гэты час. У святой імши, якую правіў ксёндз Анатоль, успаміналася імёны паўстанцкіх правадыроў — Кастуся Каліноўскага, Валерыя Урублеўскага і Яраслава Дамброўскага.

У наступную нядзелю — 31-га студзеня — а 15-й гадзіне ў тым жа касьцёле адбудзеца беларуская імша па слуцкіх паўстанцах 1920 года.

С. А.

Рэпліка**А КАМСАМОЛІЯ УСЕ ВЯШЧАЕ**

Доўгі час пуставалі проймы «Дошкі гонару», якія яшчэ калісь захілілі месца звышчанай Фары Вітаўта (плошча Савецкая). Ажно нарэшце замест вялізных фотакартак перадавікоў зьявіліся фрагменты сцэнічных пастановак. Надпіс, над якім красуе «Пагоня», знаёміць: «Горадзенскі драматычны тэатр».

А насупраць усё па-старому, як у былых абкамаўскія часы. Мураваны стэнд з вялізным камсамольскім зкачком дагэтуль казырыца шыльдай «Говорыт комсомолія». У шкляных вітрынах сапраўды нейкія паперыны. Але ёсьць і прыкметы часу: мур пакрыўся зялёнім мохам. Карацей, будзе праца камсамолія на красавіцкім камуністычным суботніку.

Дарэчы, гэты самы камсамольскі стэнд, зялёны мох на ім, а таксама галаву Леніна на аднайменным пляцы з бел-чырвона-белым сцягам над ёй днімі паказала Варшаўская тэлебачаньне ў фільме аб Горадні. Маўляй, змены тут адбыліся з большага касьметычнага... Спрачаца не выпадае.

Р. МЕНДЖЫБОУСКІ.

НОВАЕ ЖЫЦЬЦЕ ГАЗЭТЫ

Летась, пасля судовай справы, якая скончылася досыць вялікім штрафам для рэдакцыі горадской газеты «Городенские новости», апошняя спыніла сваё існаванье. У гэтым стузені яна пачала зноў выдавацца пад іншай назівай — «Городенская неделя». Выходзіць трохы на тыдзень.

Шлях горадзенскай газеты, здаецца, пачынае нагадваць лёс дарэвалюцыйнай «Правды».

П. С.

Пінск**ХРАМ НА ВАЙСКОВЫМ ПЛЯЦЫ**

Яшчэ на адзін святы прыход стае болей у старажытным Пінску. Тут дзякуючы высілкам згуртавання вернікі, адзвінтыстаў сёмага дня ў паўночна-заходній частцы горада на тэры-

торыі былога вайсковага гарадка пачалася будова сэктанскага ма-літоўнага дома.

На збудаваньне гэтага прыхода Адвентычная канфесія Злучаных Штатаў Амерыкі вылучыла 15 мільёнаў даляраў.

ДВОЙЧЫ МЭЛІЯРАЦЫЯ!

Атрымаўшы на ўсіх узроўнях адмову на далейшэ асваеніне балот Палесьсе пінскае управление гідрамэліярапцы «Галоўпладэльсеводбуд» спрабуе наноў забысьцечыць сабе прыярытэтнае існаванье. На гэты раз «майстры» асваеніня новых земляў спрабуюць дабіцца права на рэкламацыйнікі нядайна ім ж асушаных зямель...

Як распавёў карэспандэнту «Пагоні» загадчык аддзела асу-

шаных земляў Янка Сачкоўскі, гэта ня больш чым чарговая авантура. З дапамогай гідрамэліярапайных каналоў у рэгіоне ёсць фактычна ўся пладородная глеба. Дадатковая рэкультывацый толькі паглыбіць эрозію глебы, створыць на ёй пустечу. Лепей аддаць прыродзе зноўку тое, што па недарэчыннасці чалавека была гвалтоўна адабрана, ад гэтага будзе значна болей карысць. Г. СТРУМЕНЬ.

● АЎТАПАДАРОЖНІКАМ**СІНЯЯ КАРТА, ЗЯЛЁНАЯ КАРТА**

Больш за 60 гадоў існуе на Беларусі страхавое акцыянернае таварыства «Белзамеждзяржстрах» і толькі з красавіка 1992 года гроши, заробленыя фирмай, пачалі трапляць у беларускую казну. Белзамеждзяржстрах займаецца страхоўкай грамадзян, якія выязжджаюць за мяжу на асабістым транспарце, праўда, раней гэта рабілася непасрэдна праз Москву, дзе і асядалі заробленыя гроши. Зараз сіняя карта (страхоўка аднаго лекавога аўтамабіля, які выязжджае ў краіны Усходняй Эўропы) на пяць сутак каштуюць 15 даляраў. Грузавога на пяць — дваццаць і на два

тыдні — 35 даляраў. Дарэчы, гэта, па-ранейшаму, таніней чым, да прыкладу, у Летуве.

І дагэтуль знаходзяцца аматары, якія аплациўшы страхоўку толькі на пяць дзён, сядзяць за мяжой па некалькі тыдняў. Як даўно нехта трапна заўважыў: скучы плаціць двойчу. Да прыкладу, польская паліцыя ўзманила кантроль у адносінах да аўтатурыстаў з краінай СНД. Штрафы даводзіцца плаціць адразу на дарогах і абыходзіцца гэта значна даражэй, чым каштавала б сіняя карта ў Беларусі.

Існуе яшчэ і зялёнай карта, якую набываюць аматары падарожжа, накіруючыяся ў краіны Захадній

Эўропы. Праўда, такіх людзей значна меней. Калі за суткі «Белзамеждзяржстрах» абслугоўвае да чатырохсот чалавек, то толькі двох-чатырох набываюць зялёную карту. Часццей за ёсць таякі паездкі пакуль што службовага харектару. Дарэчы, для легкавога аўтамабіля на два тыдні такая карта каштует 97 немецкіх марак, за грузавы транспарт патрэбна плаціць 198 марак на тэрмін ад двух тыдняў да двух месяцаў. За зялёную карту «Белзамеждзяржстрах» па-ранейшаму адлічвае гроши ў Москву, так як дагэтуль зялёная карта пасрэднікам паміж расейскай і немецкай страхавымі фірмамі.

Да пачатку новага года страхавыя карты ў Горадні можна было набыць толькі ў самім горадзе. Зараз «Белзамеждзяржстрах» адлічыў сваю філію ў Брузгах, дзе яна будзе працаўца круглыя суткі. Дарэчы, прадстаўніцтва фірмы існуе і ў Бераставіцы, праўда, там пакуль дазволена прайзджаць толькі грузовому транспарту.

На першы погляд здавалася б такі бізнес павінен даваць добры грошовы прыбытак. Аднак, як нам паведамілі у «Белзамеждзяржстраху», каля 60% усяго даходу даводзіцца выплачваць за нашых вадзіцеляў-аматараў, якія або на каго-небудзь наедуць, альбо не даглядзяць, як наехаці на іх. А ў сярэднім за рамонт адной машыны на Захадзе даводзіцца плаціць да дзвюх тысяч даляраў.

М. МІКАЛАЙЧЫК.

Пагоня

Рэдактар Сяргей АСТРАЎЦОЎ.

Адрес рэдакцыі: 230023, г. Горадня,
вул. Дамініканская, 1.
Телефоны: 45-29-96, 45-41-83.

Выходзіць штодватыдні па пятніцах.

Заснавальнік КАФ «БАЦЬКАЎШЧЫНА»

Наша газета ёсць БЕЛАРУСКАІ ТРЫБУНАІ, адкрытай для выказвання розных пунктаў гледжання, розных аўтараў з любых краін, гарадоў і вёсак. Меркаваны аўтараў публікаций не абавязкова могуць супадаць з меркаваннем рэдакцыі.

Індэкс 63124.

Фотанабор, афсэтны друк.
Горадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня.
230003, г. Горадня, вул. Паліграфістая, 4.
Тыраж 2025 паасобнікаў. Замова 610
Нумар падпісаны да друку 28.1.1993.

Стары горадзенскі мост цераз Неман.

Фатографаваў А. МАКАРЭВІЧ.

СПАРТОЎСКІ ГАРТ

На лёдзівай пляцоўцы паркі імя Горкага Менска прайшоў незвычайны міжнародны дзіцячы турнір па хакею з шайбай на прызы федэральнага хакею Беларусі. У спаборніцтвах узялі ўдзел юнацкія клубы Эстоніі, Латвіі, Летувы, Рәсей і Беларусі. Турнір прайшоў у адзін круг, па выніках якога вызначыўся пераможца — каманда Рәсей, на другім месцы юныя хакеісты Беларусі.

Прыемнае адзначыць, што пасля развалу СССР толькі ў Беларусі здагадаліся ў дні школьніх канікул зрабіць сівята для дзіцячай, правёўшы цікавыя дзіцячыя спаборніцтвы, якія, па меркаванью назіральніка, павінны стаць традыцыйнымі.

Пасля перапынку, які быў выкліканы ўдзелам шэрагу клубаў Міжнароднай прафесійнай баскетбольнай лігі ў ўсходніх кубках, распачаліся гульні другога этапу. Зусім нядрэнна выглядаюць побач са славутымі прыбалтыскімі, маскоўскімі, украінскімі клубамі студэнты Менскага радыётэхнічнага інстытута.

Менчукі ў вясмі гульнях маюць шэсць перамог. Апошня дзівэ яны атрымалі ва ўпартай барацьбе з самарскай «Фартунай». Цікава, што расейскі клуб — гэта фактычна ўчарашні СКА з Алма-Аты, які апынуўся разам са сваім трэнерам Алегам Кімам у Самары і ў апошні момант быў прыняты ў лігу прафесіяналу.

Армейскі стралковы цір ў Калодзішчах пад Менскам стаў месцам першага нацыянальнага чэмпіянату Беларусі па адным з самых старажытных відаў спорту — стральбу з лука.

Чэмпіянат адметны тым, што на яго выніках адбіраліся мужчынскія і жаночыя зборны на чэмпіянат Эўропы.

Асабліва вялі спартыўны за званье пераможца, якое аўтаматычна давала пущёўку на чэмпіянат Эўропы. Пасля ўпартай барацьбы абліютнай чэмпіёнкай у жаночым разрадзе стала сталічная лучніца В. Якушава, а ў мужчынін на чэмпіянат здабыў Б. Ісадчанка з Бярэзьца.

Каманднае першынство у сваіх разрадах выйгралі дзіцячыя зборны з Магілёва, у мужчынін першынствавалі майстры Гомеля.

Толькі ў адным відзе (фігурным катанні) змагілі пакідаць са здольнасцю ўздеўльнікі першага нацыянальнага чэмпіянату Беларусі па фристайлі. Падвяла сынеглабітная гармата, якія простираюць сябе на два лыжных спаборніцтвы (паралельны ў Раубічах прайходзіць кубак Беларусі па біятлону).

Астатнія віды шматбор'я вырашана правесці на міжнародных турнірах у Ташкенце, дзе і вызначацца чэмпіёны, а пакуль што пасля першага конкурса лідэрства захапілі: у мужчынін — А. Пінегін, у жанчын — І. Корбутава.

Г. НЕМАН.